

DEBRECZENY GYÖRGY

ezüstöt hány a barna réten

ÁGH ISTVÁN NYOMÁN

MAGAS PÓDIUMON

a tehénlepénytől barna réten
két úzótt vad hiánya látszik
álomban elmentek visszajöttek
ezüstöt hányt a levelek fonákja
fény és árny a múlttal összejátszik

százszentendős körtefa tövében
talán még mindig van remény
sötét köpeny a sötét alak jelmeze
a halál megy az úton civilben
s elidőz a gép az arctalan kaszáson

csak a Messiás tudhatja mi lesz majd
a tegnap a mai napnak tűnik
meghátrálnak tőlem a határok
mikor teljesen egyedül vagyok
mint egy modell a magas pódiumon

VAN REMÉNY

olajfestménnyé csökkenek
és kezdeném megint a semmiből
kiválik a zöld lomb az időből
a zöld sátor az elégiából
repülésre lettem volna képes
zászlónk mindig lukas maradt
a bikák végighágták a csordát
májusban mikor nyílik az akác
legyek a nép költője?
szálljak el mint a cigarettafüst?

én is a magam emléke vagyok
miként az antik szobrok
a szavak peremén túl
látom a láthatatlant
mi az ami még hátra maradt?
rózsaszínű angyal áll a gangon
hát még mindig van remény
van öröme az életben maradásnak
sírdogálnak a szívforma levélkék
van remény hogy nem hasad meg a szív

NE VÁLTS MEG

itt mások vannak itthon
a lomb az ágról leszakadt
egy idegen test öltött szellemarcot
dolgaik közben meg-megállok
üres a szívemnek a város
a faluba már nem haza megyek
csak az ember maradt Isten fiából
hogy lövöldében lehessen célpont
temetetlen halottaktól
és tehénlepénytől barna réten
suhan a lélek a szélben
betlehemi szalmán éled a kiseded
jobb azt se tudni mi veszi körül
és aztán mi következik
mehátráltak tőlem a határok
még ezüstöt hány a levelek fonákja
ne olvasd a Jelenések könyvét
és haláloddal ne válts meg
éppen családunk emlékeit
helyezem el a szobafalra
tán odaát is velem jönnek

A SARAT VISZEM MAJD

és kezdeném megint a semmiből
vászonkalap csúszott homlokomra
a mennyből süllyedtem le
kezek fénycsóvák műszerek
ilyen csönd lesz ha majd megáll a föld
ahogy ki-be járnak az évek?

a forradalom úgy hullott le akár a lomb
sok púp gödör kiszögellés
ez lett hát a világteremtés
a csöndbe visszatérő otthonosság
a megszabott úton végigmentem
én is távolra tévedtem magamtól

nyár s tél között az őszi rózsakertben
fájós lábbal dőlök botomra
a sarat viszem majd cipőmön hazáig
míg átbillen az óramutató
fülemüle dalára esteledünk
megjelenik egy égi asszony földi képe

Budán készülök bátyámék közelébe
mit írtok majd a koszorúszalagokra?

Valter és Viktor